

۲۰۱۷/۰۸/۰۱

احسان الله مایار

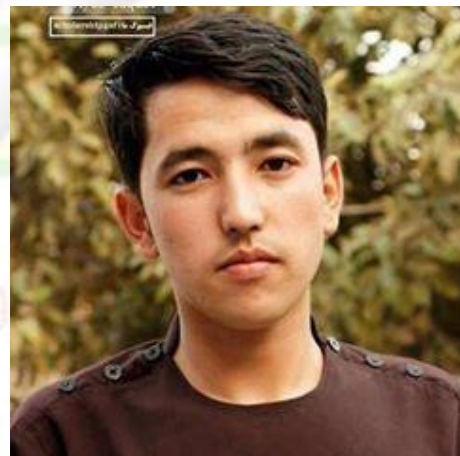
رهنمایان آینده افغانستان

تاریکی های عبوس وضع حاکم در افغانستان خمیر مایه تاریک بینی ها بوده و انسان هائیکه شاهد گزارشات روزمره در میهن می باشند و با اندوه و نا امیددی دور نمای کشور را ارزیابی می کنند لیک با نشر خیر خوشی در ذهن خود احساس راحت می کنند.

دیروز یکی از همان روزهای نادری بود که در رسانه های افغانی با دو چهره ممتاز افغانی آشنا شدم و از اینکه هر دو زاده های افغان در افغانستان موفق گردیده اند تا در کانون مقامات های شایانی را کسب نمایند باعث مسرت خاطر گردید.

اول نمره عمومی میان دختران: بهشته مومند بنت عبدالحمید از ولایت ننگرهار با اخذ ۳۴۰/۷۸ نمره- پوهنځی طب کابل

اول نمره عمومی میان پسران: رضا فرزند عوض ولایت بامیان با اخذ ۳۴۴/۲۴ نمره- پوهنځی طب کابل

برای این دو فرزند افغان که تنها و تنها بنابر لیاقت و پشت کار شان، انشاء الله آینده درخشان دروازه علم و دانش باز گردید باید گوشزد نمود، احتمالاً آنها نمی دانند، که دروازه این کانون علم را کی در کدام زمان بنیاد نهاد و باز نمود.

زمانی را از لا بلای اوراق تاریخ میهن ما به خاطر خوانندگان به یاد می آورم که در یکی از روزهای تابستان سال ۱۹۰۱م امیر عبدالرحمن خان، پادشاه افغانستان قلعه ای را در علی آباد که در جوار باغ با صفائی قرار داشت جهت رهایش به سردار یحیی خان مصاحب تعیین کرد (به صفحه ۳ نوشته اسدالله سراج زیر عنوان اعلیحضرت محمد نادرشاه شهید مراجعه شود) که نوه همان سردار با اسم محمد نادر بعد از نجات افغانستان از وحشت، دهشت و بربریت، به تخت سلطنت مملکت فقیر و نادار افغانستان رسید و اقدام اولی اعلیحضرت محمد

نادرشاه ملکیت بخشیده شده به پدر کلان خود را به فرزندان ملت افغانستان اهداء نمود و بالای آن سنگ ثابت تهداب فاکولته طب را گذاشت و ساختمان های آن را از دارائی شخصی خود تمویل نمود.

فرزند آن راد مرد کشور، اعلیحضرت محمد ظاهر شاه قدمی فرا تر گذاشته و یکی از مدرن ترین پوهنتون های

منطقه را در سال ۱۹۶۴م افتتاح نمود که

امروز هزاران فرزند افغان بشمول رضا فرزند عوض از هزاره های بامیان و بهشته مومند بنت عبدالحمید از پشتون های ننگرهار در آن از علم و دانش بهره می بردارند.

عکس پهلو را از نوشته ناب و بی همتای دوست دانشمند و عزیزم آقای وهاج که امروز زیر عنوان: "ظاهر شاه، در ترازوی عدالت" در سایت ملی: "آریانا افغانستان آنلاین" نشر گردیده، به امانت گرفته و اقتباس نمودم تا نسل

اعلیحضرت محمد ظاهر شاه بعد از افتتاح پوهنتون در حلقه محصلین

های آینده افغانستان، مانند رضا ها و بهشته ها به بزرگان خود که در راه انکشاف علم و دانش دور اندیشانه به خاک فقیر خود خدمت نموده اند، احترام قایل شوند و به وجود میمون شان در همان برهه از زمان و امروز مباحث نمایند.

سال ۱۹۶۳ و ۱۹۶۴م مصادف است با اقدام و ابتکار شایسته پادشاه افغانستان که قدرت اداره مملکت را به فرزندان افغان که با خانواده شاهی تعلق نداشتند بسپارد و با این اقدام یک صفحه جدید را در تاریخ کشور باز نمودند. اعلیحضرت محمد ظاهر شاه داکتر محمدیوسف را بحیث اولین صدراعظم دوره پلائی دهه دیموکراسی وظیفه دادند تا آرزو های دیرینه شان را در تحقق بخشیدن نظام دیموکراسی در عمل پیاده کند. برجسته ترین قدم در این راه صعب تدوین قانون اساسی کشور بود که با توشیح آن توسط اعلیحضرت محمد ظاهر شاه یکی از مدرنترین وثیقه ملی به ملت افغانستان اهداء گردید. بار اول در تاریخ کشور اسم مقام "حاکم" به "ولسوال" تبدیل شد که خود نشانه از مردم سالاری است. لیک با تأسف بایست یاد کرد که تکوین این پروسه به وقت ضرورت داشت که متأسفانه نگذاشتند به مراد خود برسند.

در اخیر بایست اذعان نمود که ملت افغان تنها و تنها می تواند از این آزمون بزرگ امروزی در پهلو همسایه های طماع موفقانه بیرون شود که این دو فرزند افغان را به نام و از تبار هزاره و پشتون شناسند، بلکه در چوکات بزرگ وحدت ملی بنام محصلین افغان با دانش و لایق شمارند که بلند ترین نمرات را در کانکور از آن خود نموده اند.

به وجود چنین فرزندان افغان افتخار نموده و از بارگاه الهی برای سعادت و عافیت شان دست دعا بلند می نمایم.

و من الله التوفیق